

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/91/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200334
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200334.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti GAMA VO, s.r.o., so sídlom vo Vážci, Hlavná 592, zastúpenej advokátom JUDr. Milošom Barancom, so sídlom v Banskej Bystrici, Majerská vesta 96, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/573565/2013 z 2. decembra 2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/55/2014-41 z 10. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/55/2014-41 z 10. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom z 10. septembra 2014, č.k. 21S/55/2014-41, Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/573565/2013 z 2. decembra 2014, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Žilina č. 9513401/5/4019402/2013 z 3. septembra 2013, ktorým správca dane vyrubil žalobcovi rozdiel dane s pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2012 v sume 10 782,66 €.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 244 ods. 1, 2, 3 OSP v spojení s § 247 a nasl. OSP), dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom a preto žalobu zamietol. Pri svojom rozhodovaní prvostupňový súd vychádzal z obsahu pripojeného administratívneho spisu a z ustanovenia § 19 ods. 1, § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 51 ods. 1 písm. a/ a § 69 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), ako aj z ustanovenia § 3 ods. 1, § 24 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom sa stotožnil s argumentáciou, že zo strany žalobcu nebolo preukázané skutočné prijatie zdaniteľných obchodov deklarovaných faktúrami od uvedeného dodávateľa na špecifikovaných faktúrach, z ktorých bola odpočítaná daň z pridanej hodnoty na základe rozsiahleho dokazovania vykonaného správcom dane. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom zmysle, že dodávateľská spoločnosť vo vzťahu k žalobcovi reálne nemohla vykonať dodávky textilu podľa faktúr, keďže bolo preukázané, že minimálne dva, resp. desať rokov nepodnikala. To znamená, že pokiaľ dodávateľ nepreukázal vznik daňovej povinnosti z reálnej dodávky tovaru, u odberateľa nemôže dôjsť k nároku na odpočet DPH.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcu dane bude zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca namietal, že krajský súd vyhodnotil žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného nesprávne a z toho dôvodu prijal aj nesprávny záver. Zotrval na svojom názore, že správca dane ako aj krajský súd si zamenili dva daňové subjekty. Tvrdil, že žaloba bola podaná dôvodne, že žalobca preukázal dodanie tovaru a aj samotné ekonomické opodstatnenie na odpočítanie dane a to hlavne tou skutočnosťou, že správcu dane upozornil na prekontrolovanie tovaru, ktorý bol na sklade, takže zo strany žalobcu nemohlo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a § 51 zákona o DPH. Poukazyval v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžf/1/2011. Podľa názoru žalobcu krajský súd pochybil, keď na strane 8 rozsudku poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Sžf/18/2011. Tvrdil, že dôkazné bremeno má správca dane, ktorý opri miestnom zisťovaní nepostupoval správne a napriek upozorneniu žalobcu nevykonával fyzicky prebratie tovaru, keďže žalobca disponoval a stále disponuje existenciou materiálneho plnenia, pretože tento tovar bol následne predaný a je riadne účtovne aj daňovo preukázateľne zdokumentovaný.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril písomne 20. októbra 2014 tak, že žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že žalobca nepredložil dôkazy o realizácii dodávok tovaru podľa predmetných faktúr a to napriek skutočnosti, že Ing. A. B., konateľ a spoločník spoločnosti GAMA VO, s.r.o. bol v predmetnom čase tiež konateľom a spoločníkom dodávateľskej spoločnosti GAAMA, s.r.o. a bol tiež jedným z konateľov a spoločníkov zaniknutej spoločnosti GAMA veľkoobchod, s.r.o. Preto ako daňový subjekt neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní oprávnenosti odpočítania DPH v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH. Námietky uvedené v odvolaní sú totožné s námietkami uvedenými v žalobe, ku ktorým sa žalovaný už vyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246v ods. 1 veta prvá OSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Súdy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný

stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a preskúmal správnosť záverov krajského súdu, ako aj úvah, z ktorých pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal.

Majúc ho za skutkovo a vecne správny, považuje najvyšší súd za primerané vysloviť, že sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné dôvody (§ 219 ods. 2, § 250ja ods. 3 OSP):

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci teda bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/573565/2013 z 2. decembra 2014, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Žilina č. 9513401/5/4019402/20130 z 3. septembra 2013, ktorým správca dane v zmysle § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z.z. vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2012 v sume 10 782,66 €. Daňový úrad Žilina nepriznal žalobcovi nadmerný odpočet za uvedené zdaňovacie obdobie v sume 7 927,90 € a vyrubil mu vlastnú daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty v sume 2 854,76 €.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH v znení účinnom v rozhodnom čase predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou.

Podľa § 19 ods. 1 prvá a druhá veta zákona o DPH v znení účinnom v rozhodnom čase daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH v znení účinnom v rozhodnom čase právo odpočítat daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH platiteľ môže odpočítat od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 <.. Platiteľ môže odpočítat daň, ak je daň

a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 <. môže platiteľ uplatniť, ak

a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal najvyšší súd za preukázané, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2012. O výsledku daňovej kontroly vyhotovil protokol č. 9513401/5/3439170/2013 z 10. júla 2012, pričom žalobca výzvu na prerokovanie protokolu neprevzal, ktorá skutočnosť má za následok, že žalobca pripomienky k protokolu nemá. Z obsahu protokolu mal najvyšší súd za preukázané, že správca dane zistil, že žalobca nesprávne postupoval pri odpočítaní DPH z pohonných hmôt, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 49 ods. 5 zákona o DPH. Ďalej mal najvyšší súd za preukázané, že žalobca si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH z faktúr došlých od spoločnosti GAMA veľkoobchod, s.r.o. označených v napadnutom rozhodnutí, za nákup textilu, keď dodanie tohto tovaru od dodávateľa GAMA veľkoobchod, s.r.o. nepreukázal. Ako dôkaz o dodávkach tohto textilného tovaru predložil iba došlé faktúry, príjemky na sklad a karty tovaru, bez tohto, aby preukázal skutočné dodanie tovaru. Za účelom preverenia prijatých a uskutočnených zdaniteľných plnení správca dane požiadal miestne príslušného správcu dane spoločnosti GAAMA, s.r.o. so sídlom v Liptovskom Mikuláši, ktorá sa stala právnym nástupcom dodávateľa - spoločnosti GAMA veľkoobchod, s.r.o. o

preverenie, či bolo zdaniteľné plnenie na základe ktorého si žalobca uplatňuje odpočet DPH uskutočnené. Dožiadany správca dane zistil, že spoločnosť GAAMA, s.r.o. sa na adrese uvedenej v obchodnom registri nenachádza a nemá na tomto mieste ani obchodné označenie. Zásielky zaslané na adresu právneho nástupcu dodávateľa sa správcovi dane vrátili späť neprevzaté s označením „adresát neznámy“. Na telefonickú výzvu konateľovi spoločnosti Ing. A. B., tento uviedol, že už nie je konateľom spoločnosti právneho nástupcu dodávateľa a správcovi dane zaslal uznesenie Okresného súdu Žilina sp.zn. 5CbR 125/2012, 5112240135, z ktorého vyplýva, že obchodná spoločnosť GAAMA, s.r.o. podala návrh na zrušenie uvedenej spoločnosti. Správca dane následne žiadal od žalobcu, aby predložil k v napadnutom rozhodnutí označeným faktúram doklady preukazujúce pôvod tovaru, t.j. že tovar skutočne pochádza od obchodnej spoločnosti GAAMA, s.r.o., nakoľko v čase realizácie údajných obchodných plnení bol Ing. A. B. jediným konateľom dodávateľskej spoločnosti - už zrušenej spoločnosti GAMA veľkoobchod, s.r.o. a zároveň bol aj konateľom právneho nástupcu dodávateľskej spoločnosti a to obchodnej spoločnosti GAAMA, s.r.o.. Menovaný ani na opakovanú výzvu správcu dane žiadne doklady nepredložil. Z uvedeného bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz o tom, že skutočne došlo k reálnemu dodaniu tovaru - textilu od spoločnosti GAMA veľkoobchod, s.r.o., čím nebola splnená podmienka pre odpočítanie DPH v zmysle § 49 ods. 1 zákona o DPH (spoločnosti GAMA veľkoobchod, s.r.o., nevznikla daňová povinnosť, pretože nedodala fakturovaný tovar) a tiež nebola splnená podmienka podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH (fakturovaná DPH nebola uplatnená platiteľom za dodaný tovar). Uskutočnenie zdaniteľného plnenia je základnou podmienkou pre uplatnenie odpočtu dane. V prípade, ak zdaniteľné plnenie podľa faktúry nie je uskutočnené dodávateľom na nej uvedeným, potom len formálna existencia faktúry, ako aj preukazovanie zaplatenia kúpnej ceny, nie sú predpokladom pre odpočítanie dane v zmysle zákona o DPH.

Jednou zo základných zásad daňového konania je komplexné posudzovanie dôkazov a všetkých skutočností, ktoré v daňovom konaní vyšli najavo, v ich vzájomnej súvislosti, ako aj jednotlivo, pričom sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane (§ 2 ods. 1 a 6 zákona o správe daní). Neušlo pozornosti najvyššieho súdu, že v danom prípade žalobca nevedel preukázať a to bez akýchkoľvek pochybností, že dodávku fakturovaného textilného tovaru skutočne uskutočnila obchodná spoločnosť uvedená na faktúre, t.j. obchodná spoločnosť GAMA veľkoobchod, s.r.o., keď konateľ žalobcu Ing. A. B., bol súčasne konateľom dodávateľskej spoločnosti ako aj obchodnej spoločnosti - právneho nástupcu dodávateľa, počas daňovej kontroly bol prakticky nečinný a žiadne doklady správcovi dane nepredložil. Uvedené skutočnosti, spolu s ostatnými správcom dane a žalovaným zistenými faktami, podľa názoru najvyššieho súdu, odôvodňujú prijatie záveru, že zo strany žalobcu nedošlo k uskutočneniu zdaniteľného obchodu v súlade s § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH, a preto krajský súd postupoval správne, keď žalobu žalobcu ako bezdôvodnú zamietol.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, postupu žalovaného a rozhodnutia krajského súdu, najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa s relevantnými námietkami žalobcu. Najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozsudku v časti, pokiaľ ide o odkaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžf/18/2011 z 28. marca 2012. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa odkazu na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžf/1/2011, najvyšší súd poukazuje na to, že predmetné rozhodnutie sa na daný prípad nevzťahuje. V predmetnom rozhodnutí ide o inú skutkovú situáciu, keď citácia textu v namietanom rozhodnutí najvyššieho súdu je vytrhnutá z kontextu.

Skutočnosť, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v odvolacom konaní pred správnym orgánom, rovnako ako v prvostupňovom súdnom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto s poukazom na vyššie uvedené dôvody, ako aj na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny

podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému zo zákona náhrada trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.